

Odluka kojom se donosi Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o Visokom sudskom i tužilačkom vijeću Federacije Bosne i Hercegovine

Koristeći se ovlaštenjima koja su Visokom predstavniku data u članu V. Aneksa 10. (Sporazum o implementaciji civilnog dijela Mirovnog ugovora) Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, prema kojem je Visoki predstavnik konačni autoritet u zemlji u pogledu tumačenja navedenog Sporazuma o implementaciji civilnog dijela Mirovnog ugovora; i posebno uzimajući u obzir član II.1. (d) prethodno navedenog Sporazuma prema kojem Visoki predstavnik “pruža pomoć kada to ocijeni neophodnim, u iznalaženju rješenja za sve probleme koji se jave u vezi sa implementacijom civilnog dijela Mirovnog ugovora”;

Pozivajući se na stav XI.2 Zaključaka sa Konferencije o implementaciji mira održane u Bonu 9. i 10. decembra 1997. godine, a na kojoj je Vijeće za implementaciju mira pozdravilo namjeru Visokog predstavnika da upotrijebi svoj konačni autoritet u zemlji u pogledu tumačenja Sporazuma o implementaciji civilnog dijela Mirovnog ugovora kako bi pomogao u iznalaženju rješenja za probleme, kako je prethodno rečeno, “donošenjem obavezujućih odluka, kada procijeni da je to neophodno” o određenim pitanjima uključujući (prema tački (c) ovog stava) “mjere kojima se obezbjeđuje implementacija Mirovnog sporazuma na cijeloj teritoriji Bosne i Hercegovine i njenih entiteta”;

Uvjeren u vitalni značaj koji za Bosnu i Hercegovinu ima

nastojanje da se ojača i slijedi vladavina zakona kako bi se stvorila osnova za privredni rast i strane investicije;

Uz uvažavanje stava I.2.a Zaključaka donesenih na navedenoj konferenciji u Bonu koji potvrđuju “da je nepristrasno i nezavisno pravosuđe” od “suštinskog značaja za vladavinu prava i pomirenje u Bosni i Hercegovini”, da proces imenovanja sudija i tužilaca mora biti zasnovan na sposobnostima, da se mora uspostaviti institucija za edukaciju sudija i tužilaca, te da je kontrola pravosudnog sistema element od suštinskog značaja za pomenuti proces;

Rukovodeći se stavom II.2 Aneksa Deklaracije Vijeća za implementaciju mira (Madrid, 16.12.1998. godine) u kojoj se “naglašava značaj intenziviranih napora u provođenju reforme pravosuđa, koje koordinira Visoki predstavnik, kako bi se pružila podrška naporima organa vlasti u Bosni i Hercegovini”, te “apelira na Visokog predstavnika da dalje razvija strateški plan sveobuhvatne reforme pravosuđa, kojim se utvrđuju kratkoročni i dugoročni prioriteti, uz konsultacije sa organima vlasti, Vijećem Evrope, OSCE-om, UNMIBH-om i drugim organizacijama”;

Imajući u vidu Deklaraciju Vijeća za implementaciju mira (Brisel 23. i 24. maj 2000. godine) kojom se zahtijeva uspostava istinski nezavisnog i nepristrasnog pravosuđa kako bi se osigurala vladavina prava u svim krivičnim, građanskim i privrednim stvarima, te priznajući “trajnu potrebu za međunarodnom nadzornom institucijom za reformu pravosuđa u iščekivanju da OHR dođe do rješenja u pogledu Programa reforme pravosuđa” te da Vijeće “podržava daljnje napore Visokog predstavnika da predvodi aktivnosti u reformi pravosuđa i usklađuje napore međunarodne zajednice po tom pitanju.”

Uzimajući u obzir Komunique Upravnog odbora Vijeća za implementaciju mira (Sarajevo, 13.07.2000. godine) u kojem stoji da su se “Upravni odbor i Visoki predstavnik saglasili da je po pitanju reforme pravosuđa i unapređenja vladavine

prava potreban trajan angažman međunarodne zajednice” i da će “za tu svrhu, Visoki predstavnik uspostaviti Nezavisnu pravosudnu komisiju”;

Pozivajući se na Komunique Upravnog odbora Vijeća za implementaciju mira od 28.02.2002. godine, u kojem Upravni odbor podržava pooštrenu strategiju reforme pravosuđa Nezavisne pravosudne komisije za 2002/03. godinu, kao i uvažavajući, između ostalog, značaj uspostavljanja Visokog sudskog vijeća za BiH i reorganizacije sudova, a što se dalje ponavlja u Komunikeu od 7.05.2002. godine;

Pozivajući se na odluke kojim su donijeti zakoni o Visokom sudskom i tužilačkom vijeću Federacije Bosne i Hercegovine, Visokom sudskom i tužilačkom savjetu Republike Srpske, Visokom sudskom i tužilačkom vijeću Bosne i Hercegovine i Uputstva od 23.05.2002. godine, kako bi se ojačala nezavisnost pravosuđa i osiguralo da ponovna imenovanja sudija i tužilaca budu u skladu sa reorganizacijom sudova i tužilaštava.

Pozivajući se dalje na Komunique Upravnog odbora Vijeća za implementaciju mira od 25. i 26. septembra 2003. godine u kojem se Upravni odbor: “saglasio da produži mandat Nezavisne pravosudne komisije, kao i prelazni period Visokih sudskih i tužilačkih vijeća do 31.03.2004. godine. Upravni odbor je čvrsto podržao uspostavu jednog Visokog sudskog i tužilačkog vijeća na nivou države i apelirao je na vlasti BiH da u tome odmah daju svoj doprinos.”

Pozdravljajući postizanje sporazuma između entiteta o prenošenju određenih odgovornosti koje se odnose na pravosuđe na nivo Bosne i Hercegovine, kojim se omogućava uspostavljanje jednog Visokog sudskog i tužilačkog vijeća na nivou Bosne i Hercegovine;

Uočavajući činjenicuda zakon o jednom Visokom sudskom i tužilačkom vijeću na nivou Bosne i Hercegovine neće stupiti na snagu do 1.04.2004. godine i da postoji potreba da se prelazni

period za tri postojeća zakona o VSTV na državnom i entitetskom nivou produži do kraja maja 2004. godine kako bi se osigurao kontinuiran rad Vijeća i njihova kasnija transformacija u jedno Visoko sudsko i tužilačko vijeće na nivou Bosne i Hercegovine, kako je predviđeno u gore navedenom sporazumu;

Pozivajući se na prethodne odluke Visokog predstavnika, odluku br. 169/02 o donošenju Zakona o Visokom sudskom i tužilačkom vijeću Federacije Bosne i Hercegovine, a koja je objavljena u "Službenim novinama Federacije Bosne i Hercegovine", 22/02 i 41/02, odluku 30/02 o donošenju Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Visokom sudskom i tužilačkom vijeću Bosne i Hercegovine, a koja je objavljena u "Službenim novinama Federacije Bosne i Hercegovine", 42/02 i 19/03, odluku 165/03 o donošenju Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Visokom sudskom i tužilačkom vijeću Bosne i Hercegovine, a koja je objavljena u "Službenim novinama Federacije Bosne i Hercegovine", 67/03.

Ovim donosim slijedeću

ODLUKU

kojom se donosi Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o Visokom sudskom i tužilačkom vijeću Federacije Bosne i Hercegovine,

koji je priložen kao sastavni dio ove odluke.

Ovaj zakon stupa na snagu kao zakon Federacije Bosne i Hercegovine, danom određenim u članu 4. ovog zakona, na privremenoj osnovi, sve dok ga Parlamentarna skupština Federacije Bosne i Hercegovine ne usvoji u odgovarajućem obliku, bez izmjena i dopuna i dodatnih uvjeta.

Ova odluka stupa na snagu odmah i objavljuje se bez odlaganja u "Službenim novinama Federacije Bosne i Hercegovine".

Sarajevo, 31.03.2004. godine

Paddy Ashdown
Visoki predstavnik

ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O VISOKOM SUDSKOM I TUŽILAČKOM VIJEĆU FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Zakon o Visokom sudskom i tužilačkom vijeću Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", br. 22/02 i 41/02), u izmijenjenom i dopunjenom obliku ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", br. 42/02, 19/03 i 67/03) (u daljem tekstu: "Zakon"), ovim dobija slijedeće nove izmjene i dopune:

Član 1.

Član 16. mijenja se i glasi:

"Sekretarijat Visokog sudskog i tužilačkog vijeća Bosne i Hercegovine pruža pomoć Vijeću u obavljanju njegovih stručnih i administrativnih zadataka. Disciplinski tužilac Visokog sudskog i tužilačkog vijeća Bosne i Hercegovine ima ulogu disciplinskog tužioca Vijeća."

Član 2.

U članu 75, stav 1, riječi "do 31.03. 2004. godine" zamjenjuju se riječima "do 31.05. 2004. godine".

Član 3.

Član 78. briše se.

Član 4.

Ovaj zakon stupa na snagu 1.04.2004. godine i objavljuje se u "Službenim novinama Federacije Bosne i Hercegovine".